

DOE ZE NOG EENS VOL

Mijn “over water schrijven” is bij sommigen in het verkeerde keelgat geschoten want ook hun madam heeft het gelezen en er komt nog alleen water op de tafel. Ik heb maar van één liefhebber € 10 ontvangen in ruil voor de plaats waar het bronwater uit de muur komt. Hij heeft nu een nieuwe auto en iedere dag is er file aan het brouwerijtje. Zakken vol? Maar het bestaat echt nog!

Om het goed te maken ga ik het nu hebben over één van de legale drugs die overal in huis is.

Juist, bier!

Ik ben opgegroeid naast een groot volkscafé, ‘*Den Gouden Appel*’. Een betere naam was ‘*De Goudmijn*’ geweest, want ik spreek over de jaren ‘60.

Vanuit mijn slaapkamer keek ik uit op de achterdeur die toegang gaf tot de koer, het pissijn, wc en de vluchtweg lang achter. Zonder te kijken wist ik wie binnen zat, want het waren altijd dezelfde.

De bazin had nog niet gedaan met dweilen of de eerste droge levers parkeerden al hun vélo tegen de gevel: de mannen van wie hun dopstempel nog niet droog was, de facteur die toevallig een aangetekende brief moest afgeven en de champetter die naar het huizeke moest. De ploeg was gevormd, de kraan mocht lopen... één en al gezelligheid. Na een tijdje werden facteur en champetter vervangen door de melkboer die vlug eens binnen sprong.

De gepensioneerden kwamen tegen tien uur om een kaartje te leggen. Zo was het en zal het nooit meer zijn. De weekends was het andere koek. 'De Gouden Appel' was eveneens het lokaal van profwielrenner Benoni Beheydt en iedere zaterdag verzamelden daar de supporters.

Die dronken zich moed in en vertrokken kort na de middag met de vélo naar de koers, soms met vijftig en meer. Bezweet en uitgedroogd kwamen ze bij valavond terug aan in het lokaal. Meestal met een goede uitslag en die moest gevierd worden.

Het hek was pas van de dam toen Benoni in 1963 wereldkampioen werd in Ronse. 1963, '64 en '65 waren topjaren voor 'het schof' en voor mij. In de koersmaanden was het daar altijd vollen bak.

De jukebox viel nooit stil en ik hoorde de conversaties en zatte praat van de plassende sportdirecteurs.

Op moeders commando moest ik soms mijn pa gaan melden dat het eten al drie uur gereed was en het de zetel kon worden... maar een mooi moment voor mij. Ik kende daar iedereen, wist wat ze dronken en wanneer ze zat werden, wist alles over koers, bier en vuile manieren.

Het werd een deel van mijn opvoeding. Daar leerde ik dat er in wezen geen slechte mensen zijn, dat het sociaal samenzijn onmisbaar is, eens uit de band springen een teken van gezondheid is, dat uw mening verkondigen u niet kwalijk werd genomen zoals nu. Bier was daar de rode draad door het plezier en verdriet.

Maar iedereen zorgde toen nog voor elkaar.

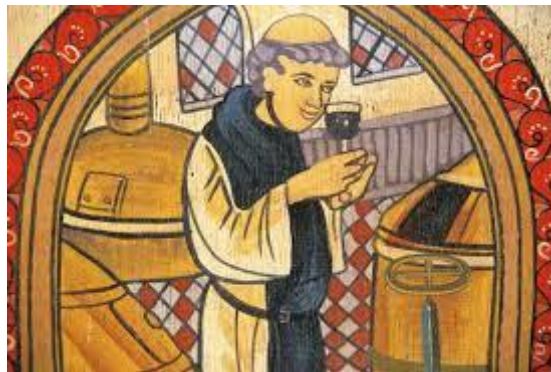
Eens zat door de straat zwalpen was niet strafbaar. De tijden laten dit tegenwoordig niet meer toe. Te veel verkeer en gevaar.

Onschuldige slachtoffers maken is not done!

Wat ik tot voor een paar weken niet wist, is dat er al bier gebrouwen werd 3000 jaar voor Christus. En dit in het Midden-Oosten.

Het was oorspronkelijk een kruidendrank en moeilijk te bewaren in deze warme streken. Door de eeuwen heen verhuisde de biercultuur naar Europa. De Romeinen verbanden het bier naar het werkvolk, want zij dronken alleen wijn. In de middeleeuwen ontstonden brouwerijen in de kloosters en werd de gruit - wat de kruidenmengeling was - vervangen door hop.

Het bier werd beter en beter, kon langer bewaard worden en kreeg zijn status terug. Overal ontstonden brouwerijen en nieuwe biersoorten. De rode draad was opnieuw een feit!

Eén van de redenen waarom er veel bier gedronken werd, was omdat het water dat men toen dronk veelal vervuild of besmet was. Bij het maken van bier werd het gekookt en het was nog lekker ook. Veel alcohol was er nog niet aanwezig. Door meer studies en opzoeken werden mout, gist, graansoorten en ... toegevoegd waardoor het alcoholgehalte spectaculair steeg. Met alle gekende gevolgen voor de gedragingen en gezondheid van de gebruiker.

Maar het is niet allemaal kommer en kwel, want één pint per dag zou gezond zijn. Vooral als ze getrakteerd is, hoho.

We kunnen het niet ontkennen dat het spreekwoordelijk pintje onmisbaar is in een normaal leven. Het is de lijm tussen mensen die elkaar ontmoeten en iets te zeggen hebben. Met maten iets drinken en met mate drinken is verstandig.

Als uw dokter zegt dat u één pintje per dag mag drinken, ga dan naar vijf dokters!

Genoeg over bier en voor ik een waar gebeurd verhaal vertel over bier eerst eens plassen tegen een c...i voor mijn deur en vlug weglopen als ze hun m...k boven halen...

Hoppeveld 1944, een dorpke diep in de West-Vlaanders.

In de winter zag u van ver de kerk en de huizen staan, omgeven daar honderden en honderden palen van vijf tot zes meter hoog en verbonden met een web van draden.

In de zomer zag u alleen de kerktoren die boven de zes meter hoge hoppehaag kwam piepen. Het hele dorp was ommuurd door omhoog gekropen hopperanken met de groen gele hoppebellen.

Drugverslaafden die er passeren, krijgen een orgasme tot achter hun oren als ze denken dat het wietplanten zijn. In het dorpke op honderd meter van de kerk stond een brouwerijtje met daarnaast een café, twee huizen, een café, drie

huizen, weer een café en nog eens twee huizen en... Samen vijf cafés, netjes in de rij.

In het brouwerijtje werd een zeer smakelijk biertje gebrouwen met de naam 'De Hopper', tevens ook de naam van de brouwerij. De vijf cafés waren eigendom van 'meneer André', de brouwer. Een zeer minzame man die zorgde voor werk en plezier.

In de stamminees stond één soort bier op de prijslijst, zijnde 'een Hopper-33'.

De burgemeester baron Jean-Paul en nog iets was de brouwerij niet genegen want hij en zijn waakhond, de pastoor, waren wijndrinkers.

"Bier is voor de simpele mens", was zijn uitspraak. Dus die brouwerij moest ooit weg.

Op een morgen reed plots een colonne Duitsers door het dorp richting het kasteel van de baron. Het dorp stond op stelten want veel van de oorlog hadden ze nog niet gezien.

Een paar uur later hing een grote plakbrief aan het gemeentehuis met daarop:

"Vanaf heden moeten alle cafés sluiten en mag geen bier meer verkocht worden aan de dorpingen. De brouwerij mag nog alleen brouwen voor het Duitse regiment dat gelegerd is in de bijgebouwen van het kasteel. Wie betrapt wordt zal tegen de kerkmuur geplaatst worden! Zegge het voort!"
Getekend met:

"De burgemeester in opdracht van het Duitse leger."

Wa was dat?

Drooglegging, sabotage, een zet van Jean-Paul, zeker weten!

De champetter en facteur maakten al hun testament.

De cafébazen en klanten waren de wanhoop nabij; het einde van 'de Hopper'. Maar brouwer André liet niet met zich sollen en liet bij nacht een leiding leggen vanuit de brouwerij naar de huisjes tussen de cafés.

Binnen, naast de waterpomp, liet hij een soort kraan installeren. En zo ontstonden de eerste 'keukencafés'.

De Hopper-33 stroomde opnieuw en niemand vreemds had het in de gaten want iedereen ging langs achter. Elk op toer waren de illegale drankhuizen open. De champetter en facteur scheurden hun testament.

De cafés werden regelmatig gecontroleerd wanneer de Duitsers hun bier kwamen halen; geen druppel was bier te vinden in de vijf staminees!

Het verbaasde de burgemeester dat er geen reactie was gekomen in het dorp. Maar beter zo, dacht hij.

De pastoor stond overal voor een gesloten deur, de neus van de facteur werd weer roder en roder, de knopen sprongen opnieuw van het uniform van de champetter... de kleintjes hadden het gewonnen.

Maar brouwer André ging een stapje verder: hij dreef het alcoholgehalte in de hopper op en de Duitsers liepen dag en nacht zat.

Op een vroege morgen echter werd het kasteel en zijn bijgebouwen gebombardeerd door een Engelse bommenwerper.

Niets of niemand bleef over!

De hop had zich gewroken!

De vijf cafés gingen weer open en de kraan op de leiding dicht. Hoppeveld was opnieuw in zijn normale doen.

Meneer André werd burgemeester en de pastoor ging op pensioen bij de nonnen in Frankrijk.

De hop is nog steeds onvervangbaar in het geestrijke vocht en ons landeke prijkt nog steeds bovenaan de lijst van de beste hop en bieren.

Zonder bier geen plezier, maar teveel is teveel...

Santé!

Lucien van Gent